

بسمه تعالی

آیین نامه حقوق مالکیت فکری و معنوی

پژوهشگاه شیمی و مهندسی شیمی ایران

۱۳۹۹/۰۶/۰۴

معاونت فناوری

مقدمه

تجاری سازی و عرضه محصولات دانش بنیان به بازار نکته بارز و ویژگی موسسات پژوهشی است که در آن، این موسسات از طریق توسعه و واگذاری حق مالکیت فکری در قالب قراردادهای واگذاری حق امتیاز و یا با ایجاد شرکت های دانش بنیان به توسعه اقتصاد دانش بنیان ملی کمک می کنند. هدف تولید علم و فناوری است که به عنوان دارایی فکری علاوه بر ارزش معنوی می تواند ارزش مادی نیز داشته و ایجاد درآمد نماید. تبیین خط مشی و ضوابط مالکیت فکری در موسسات علمی، پژوهشی از جمله الزامات موفقیت در تجاری سازی نتایج تحقیقات است.

این آیین نامه و ضوابط اجرایی آن در راستای تحقق یکی از وظایف پژوهشگاه مبنی بر فراهم نمودن زمینه حمایت از حقوق مالکیت فکری و تشریح نحوه حمایت از ایجاد دارایی های فکری، ایجاد انگیزه برای پدید آورنده/آوردندگان، چگونگی تجاری سازی در قالب قراردادهای واگذاری حق امتیاز و تاثیر آن در ارتقای اعضاء هیات علمی پرداخته و ابعاد مختلف این موضوع را تشریح می نماید.

نهادینه سازی حقوق مالکیت فکری و تقویت انگیزه مادی در افراد جهت فعالیت هر چه بیشتر در عرصه پژوهش و توسعه فناوری و بالطبع افزایش امکان تجاری سازی دستاوردها در راستای منافع عمومی، ثبت و حفاظت از دارایی های فکری و ارائه چارچوبی شفاف و تبیین حقوق و تعهدات موسسه، پدیدآورندگان و حامیان در ارتباط با دارایی های فکری ایجاد شده و در نتیجه، کاهش اختلاف در زمینه حقوق مالکیت فکری و آگاه ساختن افرادی که از اعتبارات، تسهیلات و یا امکانات موسسه استفاده می نمایند نسبت به حقوق مالکیت فکری و به ویژه نحوه پوشش دادن هزینه ها و تقسیم منافع مادی حاصله، از جنبه های قابل ذکر اجرای این آیین نامه خواهد بود.

این آیین نامه پس از تصویب در هیات امناء پژوهشگاه و یا هیات رئیسه قابلیت اجرا خواهد داشت.

ماده (۱) تعاریف

واژگان، عبارات و اصطلاحات استفاده شده در این آیین نامه در معانی مشروحه ذیل به کار رفته است:

۱-۱ پژوهشگاه: پژوهشگاه شیمی و مهندسی شیمی ایران

۱-۲ پدید آورنده/ پدید آورندگان: به شخص یا اشخاص حقیقی یا حقوقی اطلاق می‌گردد که یکی از مصادیق

دارایی‌های فکری را با استفاده از تسهیلات یا امکانات پژوهشگاه ایجاد کرده است.

۱-۳ حقوق مالکیت فکری: منظور از حقوق مالکیت فکری در این آیین نامه اعم از حقوق مالکیت صنعتی (اختراع ثبت شده (Patent)، طرح های صنعتی (Industrial Designs)، مدل های کاربردی (Utility Models) یا مدل هایی که واجد شرایط ثبت اختراع نیستند ولی دارای استفاده تجاری و صنعتی می باشند)، علائم تجاری و خدماتی (Trade and Service Marks)، اسرار تجاری (Trade Secrets)، مدل یکپارچه نرم افزار رایانه ای، ارقام جدید گیاهی) و حقوق مالکیت ادبی و هنری (Copyright) (آثار علمی و ادبی مکتوب و غیر مکتوب و حقوق مرتبط با آن (حقوق مجریان و تولید کنندگان و سازمان های پخش کننده)) و حقوق معنوی مرتبط با آن می باشد.

۱-۴ حامی (Sponsor): اشخاص حقیقی یا حقوقی (اعم از دولتی، تعاونی یا خصوصی) که با همکاری با پژوهشگاه و پدید آورنده/آوردگان در ایجاد حقوق مالکیت فکری سهیم هستند.

۱-۵ واگذاری امتیاز بهره‌برداری از حقوق مالکیت فکری (Licensing): قراردادی است بین مالک / مالکین دارایی فکری و متقاضی بهره‌برداری از آن که به موجب آن قرارداد، متقاضی در قبال پرداخت مبلغی (به صورت درصدی از درآمد خالص حاصل از فروش محصول (Royalty) و یا مبلغی مقطوع، مجوز بهره‌برداری از دارایی فکری را بدست می آورد.

۱-۶ تجاری سازی: فرایندی است که منجر به عرضه پایدار محصولات یا خدمات دانش بنیان به بازار شده و ارزش افزوده اقتصادی ایجاد می نماید.

۱-۷ محصول یا خدمت دانش بنیان: محصول یا خدمتی است که در تولید آن از سایر حقوق مالکیت فکری دانش محور استفاده شده است.

۱-۸ شرکت دانش بنیان: شرکت های دانش بنیان، موسسات خصوصی یا تعاونی هستند که به منظور افزایش علم و ثروت، توسعه اقتصادی بر پایه دانش و تحقق اهداف علمی و اقتصادی در راستای گسترش اختراع و نو آوری و در نهایت تجاری سازی نتایج تحقیق و توسعه (شامل طراحی و تولید کالا و خدمات) در حوزه فناوری های برتر و با ارزش افزوده فراوان (به ویژه در تولید نرم افزار های مربوط) تشکیل می شود.

طبق آیین نامه مصوب شرکت های دانش بنیان، اهدافی نظیر ترغیب هیئت علمی دانشگاه ها و واحدهای پژوهشی برای فعالیت های بیشتر در رفع نیاز جامعه و امکان افزایش درآمد اعضای هیئت علمی، تجاری سازی یافته های پژوهشی، افزایش درآمدهای اختصاصی دانشگاه ها و واحدهای پژوهشی موضوع کلی فعالیت دانش بنیان را دنبال می کنند.

۹-۱ کارگزار مالی: نهاد مالی است که وظیفه ارائه خدمات مالی نوین مورد نیاز، جهت تجاری سازی را در قالب هایی مانند سرمایه گذاری ریسک پذیر، تسهیلات کم بهره و ارایه ضمانت های مورد نیاز بر عهده دارد.

۱۰-۱ دارایی فکری: دارایی حاصل از خلاقیت های فکری انسان که می تواند در زمینه های مختلف (نظیر اختراعات، طرح های صنعتی، نرم افزارهای یارانه ای) و دستاوردهای علمی و پژوهشی وی اطلاق می گردد. به صورت خالص در زمینه های فنی، منظور از دارایی فکری، دانش فنی یا توانایی فنی از نوع دارایی غیر فیزیکی و ناملموس است که قابلیت خلق ارزش از طریق ارائه محصول یا خدمت مرتبط با بازار را دارد. این دارایی از طریق ثبت اختراع داخلی یا بین المللی یا گواهی اسرار تجاری، در انحصار دارنده آن درآمده و از طریق قراردادهای واگذاری حق امتیاز، امکان بهره برداری از آن برای شرکت های دانش بنیان فراهم می شود.

۱۱-۱ کمیته مالکیت فکری: کارگروهی است متشکل از معاون فناوری مدیر ارتباط با صنعت، مدیر مرکز رشد، ... دو نفر از اعضای هیات علمی به انتخاب آنان، یک نفر کارشناس حقوقی و ...، که وظیفه برنامه ریزی و تصمیم گیری در خصوص حقوق مالکیت فکری را بر اساس مفاد این آیین نامه بر عهده دارد.

ماده (۲) اهداف

این آیین نامه در راستای تحقق یکی از وظایف وزارت علوم، تحقیقات و فناوری مبنی بر " فراهم نمودن زمینه حمایت از حقوق مالکیت فکری" و همچنین در جهت تسهیل روند تجاری سازی محصولات و خدمات دانش بنیان، توسعه اقتصاد دانش بنیان ملی، تقویت انگیزه مادی و معنوی در پدیدآورندگان جهت فعالیت هر چه بیشتر در عرصه پژوهش و توسعه فناوری و ارائه ضوابط شفاف در خصوص حقوق و تعهدات متقابل پژوهشگاه، پدیدآورندگان و حامیان، در ارتباط با حقوق مالکیت فکری، به تصویب رسیده است.

ماده (۳) ضوابط کلی

۳-۱ این آیین نامه و ضوابط آن بر تمام افراد شاغل در پژوهشگاه و سایر اشخاصی که از تسهیلات، اعتبارات و امکانات پژوهشگاه در راستای انجام فعالیت های پژوهشی یا آموزشی استفاده می نمایند (اعم از اعضای هیأت علمی، کارشناسان، تکنسینها و دانشجویان و اشخاص حقیقی یا حقوقی طرف قرارداد) حاکم می باشد. همه اشخاص فوق موظفند تعهدنامه ای مبنی بر قبول و رعایت مفاد این آیین نامه امضاء و ارائه نمایند.

۳-۲ پژوهشگاه در حقوق مالکیت فکری ناشی از هرگونه فعالیت های فردی یا گروهی که با استفاده از امکانات، تجهیزات و یا اعتبارات پژوهشگاه انجام می شود، سهم می باشد. مگر اینکه در قرارداد شرایط دیگری ذکر شده باشد.

۳-۳ میزان سهم پژوهشگاه/پدیدآورنده و حامی از حقوق مالکیت فکری فوق الذکر بر اساس شرایط مشروحه در ماده ۴ تعیین خواهد شد مگر اینکه در قرارداد ها یا توافقات جداگانه، به گونه ای دیگر توافق شده باشد. در صورتی که پدیدآورندگان یا حامیان بیش از یک شخص بوده و سهم هر یک از حقوق مذکور مشخص نشده باشد، سهم مربوط به گروه پدیدآورندگان یا گروه حامیان به نحو مساوی بین آنان تقسیم خواهد شد.

۴-۳ چنانچه پدیدآورنده یا حامی ادعا نماید حقوق مالکیت فکری، بدون استفاده از منابع و یا امکانات پژوهشگاه حاصل شده است، و یا سهم پژوهشگاه بر اساس قوانین و مقررات لازم الاجرا، کمتر از مقدار مشروح در ماده ۴ است می تواند مدارک و مستندات خود را جهت رسیدگی و اتخاذ تصمیم در خصوص میزان سهم پژوهشگاه به کمیته فناوری و مالکیت فکری ارائه نماید. کمیته مذکور موظف است در اسرع وقت نسبت به رسیدگی به موضوع و ابلاغ کتبی تصمیم، اقدام نماید.

۵-۳ پدیدآورندگانی که با استفاده از امکانات، تجهیزات و یا منابع پژوهشگاه موفق به ایجاد هر یک از حقوق مالکیت فکری شده اند موظفند در اسرع وقت موضوع را به کمیته فناوری و مالکیت فکری اطلاع دهند. هرگونه اقدامی در خصوص افشا اطلاعات مربوط به آن و یا ثبت و نشر آن باید با اجازه مکتوب پژوهشگاه انجام پذیرد. پدیدآورندگان حق ندارند بدون کسب موافقت و اجازه مکتوب پژوهشگاه اقدام به انعقاد هر نوع قراردادی اعم از کتبی یا شفاهی (معوض یا غیر معوض) با اشخاص ثالث نمایند که مستقیماً و یا غیر مستقیم مرتبط با حقوق مالکیت فکری یاد شده است.

۶-۳ در صورتی که برای پدیدآوردن مالکیت فکری، تجهیزاتی از محل اعتبارات پژوهشگاه تهیه شده باشد، آن تجهیزات با رعایت مقررات مربوط، مال اختصاصی پژوهشگاه یا حسب مورد دولت خواهد بود.

۷-۳ هر شخصی که مدعی وجود یا مقتضیات یکی از موضوعات مالکیت فکری متناسب با رسالت پژوهشگاه باشد، میتواند درخواست مشارکت در اثبات، ایجاد، ثبت یا بهره برداری از آن را به معاونت فناوری پژوهشگاه ارائه نماید.

۸-۳ مدعی پیش از ثبت مالکیت فکری، بدون مجوز کتبی پژوهشگاه با هیچ دستگاه اجرایی در معنی ماده ۵ قانون مدیریت خدمات کشوری یا اشخاص موضوع حقوق خصوصی، هیچ گونه اقدامی جهت مذاکره، انعقاد قرارداد، ثبت بهره برداری و تجاری سازی در مورد

مالکیت فکری انجام نخواهد داد، در غیر این صورت و همچنین در مواردی که به علت تقصیر مدعی، اقدام به انتشار یا ارائه ی مطالب علمی مربوط به مالکیت فکری شود، پژوهشگاه، مالک و دارنده مالکیت فکری مورد ادعا گردیده و حق تقدیم اظهارنامه و ثبت مالکیت فکری به نام پژوهشگاه را به مرجع صلاحیت دار خواهد داشت در غیر این صورت پژوهشگاه می تواند موضوع را از طریق قانونی پیگیری نماید.

۹-۳ پژوهشگاه در موضوعات مالکیت فکری پدیدآمده، ممکن است بر حسب مورد پدیدآورنده، شریک، مالک یا بهره بردار از حقوق باشد. در هر حال در قراردادهای تنظیمی مالکیت فکری باید عنوان پژوهشگاه در مالکیت فکری معلوم باشد.

۱۰-۳ در مواردی که مالکیت فکری بین پژوهشگاه و شخص دیگر مشترک است، در صورت ثبت و صدور گواهی نامه مربوط از سوی مرجع صلاحیت دار، منافع مادی مالکیت فکری، مال مشاع پژوهشگاه و شخص دیگر بوده و حقوق مادی ناشی از آن توسط کمیته مالکیت فکری خواهد بود، تصرفات حقوقی یا مادی طرفین در مالکیت فکری، بر اساس گواهینامه، تابع قواعد مربوط به مال مشاع و عقد شرکت مدنی خواهد بود و سود قابل تقسیم ناشی از مالکیت فکری پس از کسر اعتبارات هزینه شده به تایید امور مالی پژوهشگاه موافق قرارداد بین پژوهشگاه و ذی نفع تقسیم می گردد.

۱۱-۳ در صورت ثبت هر یک از طبقات مالکیت فکری که نتیجه اشتراک پژوهشگاه یا شخص یا اشخاص دیگر در به وجود آمدن آن یا ثمره بهره گیری از نیروی انسانی یا تجهیزات یا تامین مالی پژوهشگاه می باشد، پژوهشگاه با شخص یا اشخاص دیگر بر حسب مورد، پدیدآورنده مشترک آن یا مالک یا بهره بردار انحصاری حقوق ناشی از مالکیت فکری خواهد بود.

۱۲-۳ به منظور تبیین حقوق پژوهشگاه، پیش از اقدام در آن موارد، قراردادی متناسب با هر یک موضوعات با طرف دیگر منعقد شده و نتیجه از سوی معاونت فناوری به کمیته مالکیت فکری اطلاع داده می شود. تخلف یا تقصیر مدعی مانع دادخواهی پژوهشگاه در دادگاه، در جبران تمام ضرر و زیان های مادی و معنوی و همچنین منافع تفویض شده و احتمالی پژوهشگاه نخواهد بود.

۱۳-۳ در صورت صدور پروانه بهره برداری، انعقاد قرارداد و حصول عوایدی از آن محل، پیش از تقسیم سود حاصل، تمامی هزینه های مترتب بر فرایند ثبت مالکیت فکری با ارائه اسناد

مالی مربوط به آن از سوی امور مالی پژوهشگاه، از محل عواید حاصل از مالکیت فکری کسر شده، به حساب پژوهشگاه پرداخت خواهد شد.

۱۴-۳ حقوق مالکیت فکری موضوع این آیین نامه از طریق ذیل تحصیل می گردد:

۳-۱۴-۱ حقوق مالکیت فکری ناشی از سرمایه گذاری و یا اختصاص بودجه از سوی پژوهشگاه

۳-۱۴-۲ حقوق مالکیت فکری ناشی از اعطای تسهیلات معوض (با بازپرداخت) از سوی پژوهشگاه

۳-۱۴-۳ حقوق مالکیت فکری ناشی از اجرای قراردادهای ارتباط با صنعت

۳-۱۴-۴ حقوق مالکیت فکری ناشی از انجام پایان نامه و رساله دانشجویی

تبصره (۱) پایان نامه و رساله های دانشجویی که مرتبط با قراردادهای ارتباط با صنعت باشند مشمول بند ۳-۱۴-۳ می شوند.

۳-۱۴-۵ حقوق مالکیت فکری ناشی از حمایت و اختصاص اعتبار خارج از پژوهشگاه از جمله سازمان ها و دستگاه های دولتی و حمایتی و شرکت ها و موسسات خصوصی نظیر مراکز رشد و ...

۳-۱۴-۶ حقوق مالکیت فکری ناشی از تولید اثر ادبی، هنری و نرم افزارها و سایر مواردی که در بندهای فوق وجود ندارد.

ماده ۴: نحوه مشارکت در حقوق مالکیت فکری

حقوق مالکیت فکری موضوع این آیین نامه با توجه به نحوه حصول آن (موضوع بند ۳-۱۴) طبق جدول ذیل بین پژوهشگاه، پدیدآورنده و حامی تقسیم می گردد.

ردیف	نحوه حصول حقوق مالکیت فکری	درصد مالکیت	
		پژوهشگاه	پدیدآورنده/آوردندگان
۱	موضوع بند ۳-۱۴-۱	۵۰	۵۰
۲	موضوع بند ۳-۱۴-۲	۲۰	۸۰
۳	موضوع بند ۳-۱۴-۳	۳۰	۷۰
۴	موضوع بند ۳-۱۴-۴	۳۰	۷۰
۵	موضوع بند ۳-۱۴-۵	۴۰	۶۰
۶	موضوع بند ۳-۱۴-۶	مطابق نظر کمیته مالکیت فکری	

تبصره ۲) در صورتی که یک یا چند حامی بخشی از منابع مورد نیاز جهت توسعه حقوق مالکیت فکری را تأمین

نمایند، به نسبت درصد تأمین منابع از سهم مالکیت پژوهشگاه به حقوق حامی پرداخت خواهد شد.

تبصره ۳) در صورتی که طبق مفاد قرارداد ارتباط با صنعت، قسمتی از حقوق مالکیت فکری ایجاد شده متعلق به

کارفرمای آن قرارداد باشد، سهم پدیده آورنده و پژوهشگاه از سهم باقیمانده به نسبت تعیین شده، مشخص می‌گردد.

تبصره ۴) در صورتی که حق مالکیت فکری از طریق اجرای پروژه های دانشجویی مشترک با سایر پژوهشگاه ها،

و یا سایر مراکز علمی و تحقیقاتی تحصیل شده باشد سهم پدیدآورندگان پژوهشگاه و این مراکز به

صورت مشترک و مساوی بین آنان تقسیم خواهد شد و سهم پژوهشگاه نیز در صورتی که در اجرای پروژه از منابع مالی و یا امکانات این مراکز استفاده شده باشد به صورت مشترک و مساوی با این مراکز تقسیم خواهد شد.

تبصره ۵) در صورتی که برای حامی قرارداد یا توافق نامه موضوع حمایت یا اعطای اعتبار سهمی از حقوق مالکیت

فکری در نظر گرفته شده باشد، سهم پژوهشگاه و پدیده آورنده بر اساس باقیمانده سهم محاسبه می‌گردد..

ماده ۵) ضوابط اجرایی

۱-۵) پدید آورنده موظف است در صورت درخواست کمیته فناوری و مالکیت فکری در خصوص دستاوردهای پژوهشی و فناوری و حقوق مالکیت فکری مربوطه که زمینه بهره برداری تجاری، کسب درآمد، کسب مجوز و پروانه تولید و یا ثبت حقوقی آنها وجود دارد کلیه اطلاعات مربوط به آن را به صورت مکتوب، دقیق، کامل و جامع به کمیته ارائه نمایند و به صورتی که دستیابی به نتایج حاصله قابلیت تکرار داشته باشد. در این صورت پژوهشگاه موظف است اطلاعات یاد شده را محرمانه تلقی کرده و تمامی مساعی خود را نسبت به حفظ حقوق پدید آورنده اعمال نماید.

۲-۵) در صورتی که پژوهشگاه تمام یا بخشی از حقوق مالکیت فکری حاصله را طبق قرارداد های جداگانه به دیگری انتقال نماید موظف است حقوق پدید آورنده و حامی را در قراردادهای مذکور لحاظ نماید.

۳-۵) پژوهشگاه، پدیدآورنده و حامی موظفند همکاری های لازم جهت ثبت حقوق مالکیت فکری قابل ثبت را انجام داده و در راستای حفظ حقوق یکدیگر تمامی مساعی خود را به کار گیرند.

۴-۵) هر گونه تنظیم و عقد قرارداد و موافقت نامه در جهت کسب مجوز و یا بهره برداری تجاری از دارایی فکری، با نظارت و تایید معاونت فناوری پژوهشگاه صورت می پذیرد و اطلاعات مربوط به آن در پژوهشگاه ثبت و نگهداری می گردد.

۵-۵) ارائه و افشای اطلاعات مربوط به اختراعات و نوآوری ها برای پژوهشگاه، باید به صورت شرحی مکتوب، دقیق، کامل و جامع باشد به طوری که بر اساس اطلاعات ارائه شده، دست یابی به نتایج حاصل از آن قابلیت تکرار داشته باشد. همچنین این اطلاعات باید حاوی مواردی نظیر عنوان، نام پدیدآورنده/پدیدآوردگان، توضیح، نام و مشخصات حامی خارج از موسسه، تاریخ پایان مرحله پژوهش و طراحی و تاریخ به کارگیری دستاورد علمی باشد.

۶-۵) در پژوهش هایی که به تشخیص معاونت فناوری پژوهشگاه قابلیت ثبت به عنوان اختراع را دارند، افشای اطلاعات و انتشار دستاوردهای پژوهشی، باید بعد از ثبت اختراع ظرف مدت یک ماه در مراجع قانونی توسط پژوهشگاه یا اعلام کتبی پژوهشگاه مبنی بر عدم تمایل به ثبت اختراع صورت گیرد.

۷-۵) هر گونه اطلاع رسانی و انتشار دستاوردهای پژوهشی اعم از قابل ثبت یا غیر قابل ثبت، کسب مجوزهای لازم و یا بهره برداری از دارایی فکری را نداشته باشد، می تواند حقوق خود را طی موافقت نامه ای به

طرف مقابل واگذار نماید که جزئیات این موافقت نامه در مذاکرات بین پژوهشگاه، پدیدآورنده/پدیدآورندگان، باید با ذکر نام پژوهشگاه صورت گیرد.

۵-۸) چنانچه پژوهشگاه و یا پدیدآورنده/پدیدآورندگان دارای فکری نتواند و یا تمایلی به مشارکت در ثبت، کسب مجوزهای لازم و یا بهره برداری از دارایی فکری را نداشته باشد، می تواند حقوق خود را طی موافقت نامه ای به طرف مقابل واگذار نماید که جزئیات این موافقت نامه در مذاکرات بین پژوهشگاه، پدیدآورنده/پدیدآورندگان تعیین خواهد شد.

تبصره ۶) چنانچه پژوهشگاه تا یک ماه پس از دریافت گزارش کامل اختراع به صورت شرحی مکتوب، دقیق، کامل و جامع در معاونت فناوری اقدامی در جهت ثبت قانونی آن به عمل نیاورد، (سقف زمانی و اعلام زمان پاسخ نهایی به متقاضی بررسی ثبت اختراع پس از تکمیل و ارائه مدارک و مستندات خواسته شده توسط معاونت فناوری پژوهشگاه و تایید کامل بودن آنها مشخص می شود.) مخترع پس از دریافت نامه از معاونت فناوری پژوهشگاه میتواند برای ثبت اختراع به نام خود اقدام کند. باید توجه داشت که در این تبصره شروع فرآیندهای بررسی در کمیته مالکیت فکری مد نظر می باشد و نه اتمام مراحل ثبت و اعطای گواهی در سقف زمانی تعیین شده.

تبصره ۷) چنانچه پژوهشگاه به هر دلیلی حقوق مربوط به اختراع را به مخترع واگذار نماید، پژوهشگاه همچنان مجاز خواهد بود تا پس از ثبت آن اختراع برای مقاصد تحقیقاتی و آموزشی به صورت غیر انحصاری، غیر قابل ابطال و بدون نیاز به پرداخت حق امتیاز استفاده نماید.

ماده ۶) تجاری سازی حقوق مالکیت فکری

۶-۱) تجاری سازی حقوق مالکیت فکری موضوع این آیین نامه و یا انعقاد قراردادهای مربوط به آن صرفاً توسط پژوهشگاه و با هماهنگی و اخذ نظر پدیدآورنده و یا حامی صورت می پذیرد.

۶-۲) تجاری سازی و یا درآمدزایی از حقوق مالکیت فکری بر اساس روش های ذیل انجام می گردد.

۶-۲-۱) مشارکت در درآمد از طریق واگذاری حق بهره برداری: در این روش پژوهشگاه، طی قراردادی حق بهره برداری از هر یک از حقوق مالکیت فکری را به صورت انحصاری و یا غیر انحصاری به شخص ثالث واگذار نموده و درصدی از درآمد حاصل از بهره برداری را کسب می نماید. این مبلغ بین پژوهشگاه،

پدیدآورنده و یا حامی به نسبت درصد مالکیت هر یک در حقوق مربوط به آن (طبق ماده ۴ این آیین نامه) تقسیم می شود.

۲-۲-۶) واگذاری امتیاز بهره برداری به صورت مبلغ مقطوع: در این روش مجوز بهره برداری از هر یک از حقوق مالکیت فکری به صورت انحصاری یا غیر انحصاری، برای مدت محدود یا نامحدود، به شخص ثالث با مبلغ مشخص واگذار می شود. این مبلغ به نسبت های تعیین شده در ماده ۴ بین پژوهشگاه، پدیدآورنده یا حامی تقسیم میشود.

۳-۲-۶) تاسیس شرکت دانش بنیان: در صورت تصویب کمیته فناوری و مالکیت فکری، پژوهشگاه می تواند جهت تجاری سازی و کسب درآمد از حقوق مالکیت فکری موضوع این آیین نامه، با مشارکت پدیدآورنده، حامی و اشخاص ثالث اقدام به تاسیس شرکت دانش بنیان نموده و هر یک به نسبت حقوق متعلق به خود و سرمایه گذاری انجام شده سهامدار شرکت مذکور گردند اساسنامه شرکت بویژه نحوه انتخاب هیات مدیره و چگونگی اداره شرکت توسط کارگروه تهیه و به امضای تمامی اشخاص مشارکت کننده خواهد رسید.

۴-۲-۶) کمیته فناوری و مالکیت فکری می تواند در صورت ضرورت، استفاده از سایر روش های تجاری سازی و یا درآمدزایی از حقوق مالکیت فکری را مورد تصویب قرار دهد مشروط بر آنکه حقوق پژوهشگاه و پدیدآورنده بر اساس مفاد این آیین نامه رعایت گردد.

تبصره ۸) در صورتی که در هر یک از روش های فوق الذکر، لازم باشد پدیدآورنده یا اشخاص ثالث در مدت قرارداد خدماتی را به صورت مستمر یا غیر مستمر به طرف قرارداد ارائه نمایند، پژوهشگاه می تواند در ازای خدمات یاد شده، درصدی از حقوق متعلق به خود را به وی پرداخت نماید مشروط بر آنکه اولاً کمیته فناوری و مالکیت فکری، ضرورت موضوع و هم چنین میزان ارزش اقتصادی و حقوق متناظر با آن را تعیین و تصویب نمایند. ثانیاً این امر در قراردادهای یاد شده، تصریح گردد. ثالثاً پدیدآورنده یا اشخاص ثالث در قرارداد و همچنین در صورت ضرورت، به طور جداگانه، انجام خدمات یاد شده را تعهد نمایند.

ماده ۷) کمیته فناوری و مالکیت فکری

۱-۷) علاوه بر مواردی که در این آیین نامه بدان تصریح شده است وظایف اصلی کمیته عبارتند از:

۷-۱-۱) تصمیم‌گیری در مورد نحوه حفظ و حمایت از حقوق مالکیت فکری ایجاد شده

۷-۱-۲) تایید و اعتبار و صدور گواهینامه و ارزش‌گذاری حقوق مالکیت فکری

۷-۱-۳) احراز و تعیین سهم مالکیت هر یک از ذی‌نفعان (پدیدآورندگان، پژوهشگاه، و حامیان) از حقوق مادی حاصل از دارایی‌های فکری.

۷-۱-۴) بررسی و رسیدگی به اختلافات و تخلفات احتمالی در زمینه مسائل مربوط به حقوق مالکیت فکری

۷-۱-۵) بررسی دستاوردهای تحقیقاتی پژوهشگاه از لحاظ قابلیت ثبت در قالب یکی از مصادیق دارایی فکری

۷-۲) کمیته فناوری و مالکیت فکری در راستای تجاری‌سازی و خلق ثروت از دارایی‌های فکری توسعه یافته وظایف زیر را به عهده دارد:

۷-۲-۱) شناسایی و فراخوان فرصت‌ها و ایده‌های مستعد توسعه فناوری در پژوهشگاه

۷-۲-۲) ارزیابی طرح‌های وصولی و قابلیت تجاری‌سازی آنها

۷-۲-۳) نظارت و ارزیابی قراردادهای سرمایه‌گذاری در توسعه فناوری منعقد شده با توسعه‌دهندگان

۷-۲-۴) مذاکره و تنظیم و عقد قراردادهای واگذاری حق امتیاز (لایسنس) و حق بهره‌برداری دارایی‌های فکری

۷-۲-۵) کمک به سرمایه‌گذاری و تجاری‌سازی دارایی‌های فکری و تعاملات با صنعت

ماده ۸) حل و فصل اختلافات

کمیته مالکیت فکری ساز و کار حل و فصل اختلافاتی که ممکن است بین پژوهشگاه، پدیدآورنده یا پدیدآورندگان دارایی فکری و یا حامی پیش‌آید فراهم می‌آورد. کمیته مالکیت فکری باید نسبت به حل و فصل اختلافات در چارچوب ساز و کارهای تعیین شده و ضوابط و مقررات جاری پژوهشگاه اقدام کند. در صورت عدم حصول توافق، موضوع به مراجع ذی‌صلاح ارجاع داده می‌شود. اقامه دعوی در دادسرای مشروط به اعلام کمیته مالکیت فکری در عدم حصول نتیجه در مورد اختلاف است.

این آیین‌نامه در ۸ ماده و ۸ تبصره تنظیم شده است که پس از تصویب در هیات‌امنا پژوهشگاه و یا هیات رئیسه قابلیت اجرا خواهد داشت.

